

MET GEMENGDE VREUGDE DELEN WIJ U MEDE

In de afgelopen jaren hebben vrijwilligers veel werk verricht om een stukje waardevol cultuurlandschap voor de toekomst te behouden. Vroeger waren tussen de dorpjes Melick en Herkenbosch schapen- en koeienpaadjes over uitgestrekte heidevelden de enige mogelijkheid om in Roermond te geraken. Door de jaren heen is op de Melickerheide veel veranderd. Het ven met de mooie naam De Meer is drooggelegd, de hei werd omgezet in bouwland, de laatste stuifzandkoppen zijn beplant met mijnhout en ten slotte werd een groot industrieterrein met de misleidende naam Heide uit de grond gestampt. Kortom, van de oorspronkelijke Melickerheide is niet veel meer over. Slechts één heideterreintje, de Driestruik, heeft alle aanslagen overleefd, zij het gehavend.

In 1990 hebben leden van het Natuurhistorisch Genootschap voor dit gebiedje een beheersplan opgesteld. Sindsdien hebben vrijwilligers met grote inspanning de onderhoudsachterstand weggewerkt en de bijzondere natuurwaarden min of meer veilig gesteld. Tegelijkertijd is ook aan de toekomst gedacht. Er zijn bomen gezaagd om het heideterrein een open karakter te geven. Het vrijkomend hout werd gebruikt voor het plaatsen van een afrastering rond het gebied. Middels het inscharen van twee koeien werd in de afgelopen zomer een begin gemaakt met het terugdringen van de vergras-sing van de heidevegetatie.

De runderen waren bereidwillig ter beschikking gesteld door de heer J. Claassen, een melkveehouder die zijn bedrijf uitoefent op de naastliggende percelen. Gaandeweg werd hij steeds enthousiaster over deze vorm van agrarisch natuurbeheer. Dat resulteerde in ideeën voor de toekomst.

En zo kwam het dat in een warme stal in Melick, door middel van één rietje van de KI, de bevruchting plaats vond van twee Hollandse koeien met het

zaad van een ruige Schotse Hooglander. De nakomelingen van dit experiment zijn speciaal bedoeld voor de toekomstige begrazing van het natuurgebied.

Ziehier het project de Driestruik, waarbij de landbouw, vrijwilligers en de gemeente intensief samenwerken om natuurwaarden te bevorderen. Dit project bevat alle ingrediënten om als voorbeeld te dienen voor de ontwikkeling van het Waardevol Agrarisch Cultuurlandschap Midden-Limburg. En het kost op de aankoop van wat palen en prikkeldraad na, zo goed als niets. Maar zoals zo vaak is er weer iemand die ondoordacht roet in het eten gooit. In dit geval zijn het Gedeputeerde Staten van Limburg, die in 1993 met het rampzalige idee kwamen om de laatste restjes van de Melickerheide, waaronder ook De Driestruik, aan te wijzen als potentieel uitbreidingsgebied voor het industrieterrein. In een reactie op dit plan heeft het Genootschapsbestuur gewezen op de bijzondere natuurwaarden van dit gebied. Het is nu aan de Provinciale Staten om definitief te beslissen of de natuur hier moet wijken voor fabrieken. Wat de Werkgroep Meinweg betreft mag dit nooit gebeuren.

Wij delen u met grote vreugde mede dat in oktober 1994 in diezelfde warme stal in Melick een wondertje is gebeurd. Er staan nu twee jonge halfbloed Schotse Hooglanders als symbool van onze vernieuwde strijd lust tegen de uitbreiding van het industrieterrein. Dat de beestjes waarschijnlijk spijtig spijtig zullen krijgen versterkt hun symbolische waarde voor onze strijd voor het behoud van de Driestruik.

Werkgroep Meinweg

VERENIGINGSNIEUWS

HET GENOOTSCHAP OP WEG NAAR 2000 (18)

EEN STEUNPUNT IN HET NOORDEN: DE KRING VENRAY

Eind 1993 werd in het Algemeen Bestuur van het Natuurhistorisch Genootschap de aankondiging gedaan dat op 6 februari van dit jaar de oprichtingsvergadering van de Kring Venray zou plaatsvinden. Uit de presentielijst van deze bijeenkomst blijkt dat er behalve voorzitter, vice-voorzitter en secretaris van het Genootschap nog 16 personen aanwezig waren. Opmerkelijk was dat het gezelschap bestond uit een zeer gemêleerde samenstelling van echte genootschappers, aangevuld met IVN-ers en NJN-ers. Na een uitgebreide voorlichting door het dagelijks

bestuur over het doen en laten van het Genootschap volgde een discussie over de meerwaarde van het NHG in Noord-Limburg. Alle aanwezigen zagen daarop de oprichting van een nieuwe kring wel zitten. Als argumenten kwamen naar voren: uitwisseling van kennis in de regio, verbreding en meer diepgang van diverse studieterrinen, de regionale aanpak van natuurstudie en een centrale provinciale databank. Belangrijk was ook zeker de conclusie dat er niet gestreefd wordt naar een concurrentie met andere natuurorganisaties. Vanuit NJN en IVN kwam de opmerking dat de nieuwe kring niet gezien werd als een concurrent, maar dat het NHG de aangewezen vereniging is als aanvulling op hun werkzaamheden. De nieuwe kring draait inmiddels al meer dan een half jaar. In het maart-nummer van het Maandblad heeft het bestuur van de

kring zich voorgesteld. Het is thans de tijd om vanuit het NHG-bestuur onze waardering uit te spreken voor de mensen die de kring in zo'n korte tijd al duidelijk gestalte hebben gegeven. Het functioneren van een Genootschapssteunpunt in het noorden van de provincie is van eminent belang voor onze vereniging. Hiermee bestrijken we nu eindelijk een van de witte vlekken in onze provincie, hetgeen zeker tot uiting zal komen in completere verspreidingsoverzichten van diverse dier- en plantesoorten. Maar belangrijker is nog dat het Genootschap weer een stukje meer een Limburgs Genootschap is geworden, een stapje op weg naar 2000, een stapje naar een volwaardig Natuurhistorisch Genootschap van heel Limburg.

A. Lenders, voorzitter